

Målnummer:	6906-99	Avdelning:	2
Avgörandedatum:	2002-03-15		
Rubrik:	En arbetstagare med bostadsorten som tjänsteställe har, då hans tjänstgöring på annan ort sträckt sig över flera helger, av sin arbetsgivare fått ersättning för en resa högst var fjortonde dag mellan tjänstgöringsorten och bostadsorten. Arbetsgivaren har ansetts skyldig att redovisa arbetsgivaravgifter för ersättningen, då resorna inte ansetts utgöra tjänsteresor.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 2 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter• 10 § uppbördslagen (1953:272)• 38 § och 43 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter		
Rättsfall:			

REFERAT

Skattemyndigheten i Malmöhus län beslutade den 25 januari 1994 att höja X AB:s (bolaget) underlag för arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1992. Avgiftstillägg påfördes med stöd av 38 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter (USAL). Som skäl anförde skattemyndigheten bl.a. följande. Bolaget har utbetalat hemresebidrag enbart till sådana anställda som till övervägande del övernattar på arbetsorten. Utbetald reskostnadsersättning avser privata hemresor istället för tjänsteresor. Resorna har inte skett för fullgörande av tjänsten utan betingats av privata skäl. - De ovan redovisade omständigheterna har inte framgått av uppbördsdeklarationer. Avgiftstillägg har därför påförts med 20 procent av för lågt uppgivna avgifter. - Avgiftstillägg får enligt bestämmelserna i 43 § USAL efterges om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha sådant samband med arbetsgivarens ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande till den kan anses ursäktlig. Detsamma gäller om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet. - Skäl för eftergift av avgiftstillägg har inte framkommit.

Skattemyndigheten fann i omprövningsbeslut den 24 maj 1994 inte skäl att ändra sitt tidigare beslut.

Bolaget överklagade skattemyndighetens beslut och yrkade i första hand att beslutet skulle undanröjas och i andra hand att i vart fall avgiftstillägget skulle undanröjas. Till stöd för sin talan anförde bolaget följande. Enligt p. 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370), KL, är bostaden tjänsteställe för den person som det här är fråga om. Ersättningar för resor mellan arbetsplats och bostad är därför att anse som tjänsteresor och skall ej föranleda arbetsgivaravgifter i den mån ersättningen ligger inom gällande schablonavdrag. Bolagets arbetspersonal utför arbete på arbetsplatser av begränsad varaktighet. Det är fråga om arbeten i samband med uppförande av byggnader, industrianläggningar och därmed jämförliga anläggningar. För nu nämnd verksamhet anges i nämnda anvisningspunkt följande. "Om arbete på varje arbetsplats pågår begränsad tid enligt de villkor som gäller för vissa arbetstagare inom byggnads- och anläggningsbranschen eller därmed jämförliga branscher skall den skattskyldiges bostad anses som tjänsteställe." När det gäller avgiftstillägget är det bolagets mening att avgiftstillägg inte skall utgå med hänvisning till bolagets inställning i huvudfrågan. I andra hand göres gällande att avgiftstillägg inte heller skall utgå på den grunden att den rättsliga grund som skattemyndigheten åberopat, en skrivelse från Riksskatteverket till

Byggnadsförbundet, daterad i november 1992, inte blev känd för bolaget förrän i slutet av 1993, då skattemyndigheten översände skrivelsen till bolaget.

Länsrätten i Skåne län (1999-02-22, ordförande Linderot) yttrade: Enligt 2 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter utgörs underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter bl.a. av summan av vad arbetsgivaren under året har utgett som lön i pengar eller andra skattepliktiga förmåner. Med lön likställs även kostnadsersättning som inte enligt 10 § numera upphävda uppbördslagen skall undantas vid beräkning av preliminär A-skatt. Av 10 § uppbördslagen framgår att preliminär A-skatt skall beräknas på ersättningar som lämnats vid tjänsteresa som avses i p. 3 av anvisningarna till 33 § KL endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i lagrummet. Enligt 2 § numera upphävda USAL avses med lön sådan lön eller ersättning enligt 2 kap. 3-5 §§ lagen om socialavgifter på vilken arbetsgivaravgifter skall beräknas. - Kostnader för hemresor utgör i princip privata levnadskostnader. Den omständigheten att de i målet aktuella skattskyldiga har bostaden som tjänsteställe medför inte att de företagna hemresorna därmed skall betraktas som tjänsteresor. Ersättningen för dessa resor skall därför ingå i underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter. Överklagandet i denna del skall därför avslås. - Som skattemyndigheten funnit föreligger förutsättningar för att påföra bolaget avgiftstillägg. - Enligt 43 § USAL får avgiftstillägg helt efterges om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet eller det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut avgiftstillägget. - Vad bolaget anfört i målet kan ej anses utgöra skäl för att efterge avgiftstillägget. - Länsrätten avslår överklagandet.

Hos kammarrätten fullföljde bolaget sin talan.

Kammarrätten i Göteborg (1999-08-31, Dyhre, Österlin, Nilsson, referent) instämde i länsrättens bedömning och ändrade därför inte den överklagade domen.

Bolaget fullföljde sin talan.

Prövningstillstånd meddelades.

Riksskatteverket bestred bifall till bolagets talan.

Regeringsrätten (2002-03-15, Lindstam, Billum, Dexe) yttrade: Skälen för regeringsrättens avgörande. Av handlingarna i målet framgår bl.a. följande. Bolaget har betalat ersättning, betecknad hemresebidrag, till anställda som utfört arbete på annan ort än bostadsorten. Ersättningen har utgått om förrättningen sträckt sig över flera helger och om den anställde valt att resa hem till bostadsorten. Hemresebidraget har inte utgått oftare än var fjortonde dag och har ersatt två traktamenten.

Regeringsrätten finner att de aktuella resorna får anses utgöra hemresor och inte resor i tjänsten. Överklagandet i fråga om arbetsgivaravgifter skall därför avslås.

I fråga om avgiftstillägget gör Regeringsrätten samma bedömning som underinstanserna.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten fastställer det slut som kammarrättens dom innehåller.

Regeringsråden Nilsson och Wennerström var av skiljaktig mening såvitt avsåg frågan om avgiftstillägg och anförde följande: Som underinstanserna funnit föreligger förutsättningar för att påföra bolaget avgiftstillägg i anledning av att bolaget underlåtit att ta med utgivna hemresebidrag i underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter. Varken lagstiftning eller praxis kan emellertid tidigare ansetts ha gett klart besked i fråga om hur av arbetsgivare utgivna

hemresebidrag, i en situation som den nu aktuella, skulle behandlas i skatte- och avgiftshänseende. Vid angivna förhållanden framstår bolagets underlåtenhet som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet. Skäl för eftergift av avgiftstillägget föreligger därför enligt vår mening.

Föredraget 2002-02-20, föredragande Perttu, målnummer 6906-1999

Sökord: Arbetsgivaravgifter

Litteratur: SOU 1999:94 s. 105-115.
